

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
FRANCIS G. JACOBS

föredraget den 25 april 2002¹

1. I förevarande mål yrkar klaganden, Peter Hirschfeldt, att domstolen skall upphäva domen i mål T-166/00² (nedan kallad den överklagade domen) och ogiltigförklara de två beslut av Europeiska miljöbyrån (nedan kallad miljöbyrån) som prövades i det målet.

2. Den överklagade domen gällde två beslut som togs av miljöbyrån i dess egen-
skap av tillsättningsmyndighet. Det första
beslutet gällde inställandet av ett internt
uttagsprov för rekrytering av en tjäns-
teman i lönegrad A 4/A 5 vid miljöbyrån.
Det andra gällde en överflyttning från
kommissionen till miljöbyrån, på Peter
Hirschfeldts egen begäran. I den överkla-
gade domen ogillades Peter Hirschfeldts
talan om ogiltigförklaring av det första
beslutet och av det andra till den del det i
detta angavs att han var tjänsteman i
lönegrad A 5 (och inte i lönegrad A 4).

1 — Originalspråk: engelska.

2 — Hirschfeldt mot Europeiska miljöbyrån (REGP 2001,
s. II-157).

Tillämpliga bestämmelser

3. I tjänsteföreskrifterna³ uppställs gene-
rella bestämmelser om rekrytering och
överflyttning av tjänstemän.

4. I artikel 8 i tjänsteföreskrifterna före-
skrivs följande:

”En tjänsteman som uppehåller en tjänst
vid en annan av Europeiska gemenskaper-
nas institutioner kan efter en period på sex
månader ansöka om att bli överflyttad till
denna institution.

Om hans ordinarie institution och den
institution där han uppehåller en annan
tjänst gemensamt kommer överens om att
bevilja överflyttningen skall tjänstemannen

3 — Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenska-
perna, införda genom rådets förordning (EEG, Euratom,
EKS) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande
av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska
gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda
i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda
tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän
(EGT L 56, 4.3.1968, svensk specialutgåva, område 1,
volym 1, s. 39), därefter ändrade vid ett flertal tillfällen.

anses ha haft hela sin tjänstgöring i gemenskapen förlagd till den senare institutionen. Han är inte på grund av en sådan överflyttning berättigad till någon av de ekonomiska förmåner som tjänstemän får enligt dessa tjänsteföreskrifter då de lämnar sin tjänst vid en av gemenskapernas institutioner.

”1. Tillsättningsmyndigheten skall innan den tillsätter en ledig tjänst vid en institution först bedöma

(a) om tjänsten kan tillsättas genom befordran eller förflyttning inom institutionerna,

Om beslutet att bevilja ansökan innebär fast anställning i en högre lönegrad än den som tjänstemannen hade vid den ordinarie institutionen skall detta likställas med en befordran och ett sådant beslut får endast fattas i enlighet med villkoren i artikel 45.”

(b) om den skall tillsättas genom internt uttagningsförfarande inom institutionen,

5. Enligt artikel 27 första stycket i tjänsteföreskrifterna gäller följande:

(c) vilka ansökningar om överflyttning som inkommit från tjänstemän vid andra institutioner i de tre Europeiska gemenskaperna,

”Rekryteringen skall vara inriktad på att de tjänstemän som tjänstgör vid institutionerna har högsta kompetens, prestationsförmåga och oberoende ställning samt är rekryterade över största möjliga geografiska område bland medborgarna i gemenskapernas medlemsstater.”

och därefter genomföra en uttagning på grundval av antingen meriter eller prov eller bådadera. I bilaga III fastställs bestämmelser om uttagningsförfarandet.

6. I artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

Uttagningsförfarandet kan också genomföras för att upprätta en reserv för framtida rekrytering.”

Bakgrund och förfarande

7. De faktiska omständigheterna och det tidigare förfarandet i målet, enligt den överklagade domen, kan sammanfattas enligt följande.

8. Peter Hirschfeldt (nedan kallad klaganden) var anställd som tjänsteman vid kommissionens generaldirektorat XI (numera generaldirektoratet för miljö) från 1987 till 1996. I januari 1997 blev han på egen begäran tillfälligt omplacerad till miljöbyrån. Vid denna tidpunkt var han tjänsteman i lönegrad A 5. Med början från april 1997 utsågs han till chef för avdelningen "Ekonomi" vid miljöbyrån som tillfälligt anställd i lönegrad A 4.

9. Den 14 september 1999 publicerade miljöbyrån ett meddelande om internt uttagningsprov för rekrytering av en tjänsteman i lönegrad A 5/A 4 för tjänsten som chef för avdelningen "Ekonomi" vid miljöbyrån (uttagningsprov EEA/T/99/1). Klaganden ansökte den 23 september 1999 om att få delta i uttagningsprovet.

10. I en skrivelse av den 22 september 1999 till Jiménez-Beltrán, miljöbyråns verkställande direktör, ställde sig Bizarre, direktören för direktorat A (personalpolitik) vid generaldirektorat IX (numera generaldirek-

toratet för personal och administration), tveksam till det planerade uttagningsprovets rättsenlighet och lämplighet. Han uppgav bland annat:

"La décision d'ouvrir un concours pour l'emploi de responsable du département des finances me paraît... regrettable à deux titres: elle est contraire à une politique introduite à la demande des agences et qui reste difficilement admise par la représentation du personnel de la Commission; elle ne répond pas à un besoin de service incontestable, puisque le but recherché — pourvoir l'emploi qui sera vacant en février 2000 — peut être atteint facilement par l'utilisation du transfert.

...

Je ne peux donc que vous inviter à reconsidérer l'organisation du concours EEA/T/99/1 et à réexaminer la possibilité d'un transfert [du requérant à l'AEE], au grade et à l'échelon qu'il avait lors de son détachement. Comme vous l'ont déjà indiqué mes services, [l'AEE] pourra ensuite le promouvoir au grade supérieur dès que les conditions statutaires seront remplies.

...

Si toutefois vous préféreriez continuer dans la voie du concours interne, la DG [IX] se verrait au regret de ne pas s'associer à ce dernier ni à aucun de ceux que vous seriez amenés à organiser dans le futur pour pourvoir vos autres emplois permanents. Elle devrait également renoncer définitivement pour l'avenir à l'utilisation des transferts au profit de l'[AEE].”

11. Den 24 september 1999 meddelade miljöbyrån att den beslutat att ställa in uttagningsprov EEA/T/99/1 (nedan kallat det första ifrågasatta beslutet). Jiménez-Beltrán delgav klaganden detta beslut i en skrivelse av den 27 september 1999. I denna skrivelse uppgav han bland annat:

”J'ai le regret de vous informer que, après la réception de cette lettre [de M. Bisarre], je n'ai pas d'autre alternative que d'annuler le concours interne pour lequel vous avez fait acte de candidature.

Au vu du contenu de cette lettre, je vous encourage vivement à demander, aussitôt que possible, votre transfert de la Commission à l'AEE, cela étant la seule possibilité pour vous de continuer à travailler pour l'agence.”

12. Klaganden begärde därefter den 27 oktober 1999 att bli överflyttad från kommissionen till miljöbyrån i enlighet med artikel 8 i tjänsteföreskrifterna. Kommissionen meddelade i en skrivelse av den 6 december 1999 att den godkänt överflyttningen. I denna skrivelse uppgav kommissionen att klaganden var tjänsteman i lönegrad A 5 (sedan den 1 april 1996), löneklass 3 (sedan den 1 augusti 1996). Genom beslut av den 13 december 1999 överflyttades klaganden till miljöbyrån med verkan från den 1 november 1999 (nedan kallat det andra ifrågasatta beslutet). Genom det beslutet fastställdes att han var tjänsteman i lönegrad A 5, löneklass 3.

13. Klaganden ingav ett formellt klagomål mot de två ifrågasatta besluten i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna. Dessa klagomål avvisades av tillsättningsmyndigheten vid miljöbyrån.

Den överklagade domen

14. Klaganden yrkade i sin talan att första instansrätten skulle ogiltigförklara det första ifrågasatta beslutet och det andra ifrågasatta beslutet till den del det däri anges att han var tjänsteman i lönegrad A 5, löneklass 3, med verkan från den 1 november 1999.

15. När det gällde det första ifrågasatta beslutet förlitade han sig på artikel 27 i tjänsteföreskrifterna som enda rättsgrund. Med hänvisning till Bisarres skrivelse av den 22 september 1999 hävdade han att det var på grundval av en "överenskommelse mellan institutionerna" som miljöbyrån hade beslutat att tillsätta posten som chef för avdelningen "Ekonomi" genom överflyttning istället för att organisera ett internt uttagningsprov. Valet av rekryteringsmetod hade därför inte fastställts efter institutionens behov, vilket krävs enligt artikel 27 i tjänsteföreskrifterna, utan genom ett förfarande som påtvingats dem av kommissionen. Beslutet att ställa in uttagningsprov EEA/T/99/1 stred därför mot tjänsteföreskrifterna och var alltså rättsstridigt.

16. Även när det gällde det andra ifrågasatta beslutet förlitade han sig på endast en rättsgrund, som byggde på artiklarna 5, 8 och 45 i tjänsteföreskrifterna. I huvudsak hävdade han att beslutet att överflytta honom till miljöbyrån enligt artikel 8 i tjänsteföreskrifterna syftade till att tillsätta honom på den tjänst som han innehaft vid miljöbyrån under mer än två år som tillfällig tjänsteman i lönegrad A 4. Vidare hävdade han att miljöbyrån enligt den andra paragrafen i artikel 8 borde ha "återskapat" hans karriär och, med beaktande av att han hade varit berättigad till befordran sedan den 1 april 1998, undersökt möjligheten att befordra honom i samband med befodringsförfarandena 1998 och 1999.

17. Förstainstansrätten accepterade inte Peter Hirschfeldts argumentering.

18. När det gällde det första ifrågasatta beslutet erinrade förstainstansrätten om att tillsättningsmyndigheten enligt fast rättspraxis⁴ inte är förpliktad att fullgöra ett rekryteringsförfarande som inletts med tillämpning av artikel 29 i tjänsteföreskrifterna.⁵ Eftersom det enligt förstainstansrätten följer av denna rättspraxis att tillsättningsmyndigheten har ett utrymme för skönsmässig bedömning att besluta huruvida ett uttagningsförfarande skall genomföras, är den fri att ställa in ett uttagningsprov när det är rättsligt osäkert huruvida en tjänst kan tillsättas genom ett uttagningsförfarande.⁶ Det faktum att osäkerheten i föreliggande fall uppkommit genom en tredje part, nämligen kommissionen, kunde inte anses likvärdigt med en "överenskommelse mellan institutionerna" och inte heller frånta tillsättningsmyndigheten dess utrymme för skönsmässig bedömning.⁷

19. Förstainstansrätten tillade att Peter Hirschfeldt i vilket fall som helst inte hade något intresse av en ogiltigförklaring av det första ifrågasatta beslutet.⁸ Eftersom han utsetts till chef för avdelningen "Ekonomi" vid miljöbyrån innan han inledde förfarandet inför förstainstansrätten, var det endast anställningen av honom i lönegrad A 5 som kunde påverka honom ofördelaktigt. Det faktum att tjänsten hade tillsatts genom överflyttning istället för genom uttagningsförfarande kunde inte påverka honom på samma sätt, eftersom meddelandet om uttagningsprov av den 22 april 1999 avsåg rekrytering av en tjänsteman i lönegrad A 5/A 4 och den person som därigenom hade

4 — Dom av den 24 juni 1969 i mål 26/68, Fux mot kommissionen (REG 1969, s. 145), punkt 11, och dom av den 14 februari 1990 i mål T-38/89, Hochbaum mot kommissionen, (REG 1990, s. II-43), punkt 15.

5 — Punkt 25 i domen.

6 — Punkt 26 i domen.

7 — Ibidem.

8 — Punkt 27 i domen.

utsetts skulle därför inte nödvändigtvis ha anställts i lönegrad A 4.

lönegrad A 5/A 4 vid miljöbyrån medförde därför inte med nödvändighet att han skulle anställas i en högre lönegrad än den han hade vid kommissionen.¹⁵

21. På dessa grunder ogillade förstainstansrätten Peter Hirschfeldts talan.

20. När det gällde det andra ifrågasatta beslutet konstaterade förstainstansrätten att Peter Hirschfeldt överflyttades på egen begäran och att det följer av artikel 8 andra stycket i tjänsteföreskrifterna att han därför skulle anses ha fullgjort hela sin karriär i gemenskapen vid miljöbyrån.⁹ Emellertid ansåg rätten att en automatisk rätt till befordran i samband med en överflyttning inte kan härledas från artikel 8 tredje stycket i tjänsteföreskrifterna, något som Peter Hirschfeldt själv medgivit vid förhandlingen.¹⁰ Inte heller kunde argumentet att miljöbyrån borde ha undersökt möjligheten att befordra Peter Hirschfeldt godtas.¹¹ Befordran av en tjänsteman enligt artikel 8 tredje stycket i tjänsteföreskrifterna är endast möjlig när (i) överflyttningen av tjänstemannen nödvändigtvis innebär fast anställning i en högre lönegrad och (ii) beslutet om befordran sker i enlighet med villkoren i artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.¹² I Peter Hirschfeldts fall var det första villkoret inte uppfyllt. Trots att han blivit utsedd till tillfällig tjänsteman i lönegrad A 4 vid miljöbyrån hade han bibehållit sin status, enligt bestämmelserna om uppehållande av annan tjänst¹³, som tjänsteman i lönegrad A 5 vid kommissionen.¹⁴ Överflyttningen till en tjänst i

Överklagandet

22. I sitt överklagande har klaganden yrkat att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens dom,
- ogiltigförklara det första ifrågasatta beslutet,
- ogiltigförklara det andra ifrågasatta beslutet till den del det däri anges att han är tjänsteman i lönegrad A 5, löneklass 3, med verkan från den 1 november 1999, och
- förplikta miljöbyrån att betala rättegångskostnaderna.

9 — Punkterna 38 och 39 i domen.

10 — Punkt 40 i domen.

11 — Punkt 41 i domen.

12 — Punkt 42 i domen.

13 — Artiklarna 37—39 i tjänsteföreskrifterna.

14 — Punkt 45 i domen.

15 — Ibidem.

23. Miljöbyrån har yrkat att domstolen skall

- avvisa överklagandet till den del det avser förnyad prövning av de faktiska omständigheterna och ogilla i övrigt,
- alternativt, för det fall domstolen upphäver den överklagande domen, återförvisa målet till förstainstansrätten, och
- förplikta klaganden att betala rättegångskostnaderna.

Det första ifrågasatta beslutet

- Upptagande till sakprövning

24. Klaganden har gjort gällande att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkt 27 i den överklagade domen fastslog att denne saknade intresse av en ogiltigförklaring av det första ifrågasatta beslutet. Han har framhållit att om han hade lyckats i det

uttagningsprov som ställdes in genom beslutet, hade tillsättningsmyndigheten vid miljöbyrån varit tvingad att ("aurait dû") tillsätta honom på den tjänst och i den lönegrad som han hade som tillfälligt anställd (lönegrad A 4). Tillsättningsmyndigheten hade i vart fall varit tvingad att undersöka möjligheten att befordra honom enligt artikel 31.2 i tjänsteföreskrifterna.¹⁶

25. Enligt miljöbyrån tillämpade inte förstainstansrätten gällande rättsregler felaktigt. Den har påpekat att en persons intresse av att föra en talan enligt fast rättspraxis skall bedömas vid tidpunkten då talan väcktes.¹⁷ Vid tidpunkten för överklagandet i föreliggande mål hade klaganden redan blivit tillsatt på den aktuella tjänsten. Eftersom uttagningsprovet avsåg en tjänst i lönegrad A 5/A 4 hade emellertid den person som skulle ha tillsatts inte nödvändigtvis blivit anställd i lönegrad A 4.

26. Som miljöbyrån har påpekat är det uppenbart att de uttalanden som görs i punkt 27 i den överklagade domen, att Peter Hirschfeldt inte hade något rättsligt

16 — Klaganden hänvisar i detta avseende till domen av den 5 oktober 1995 i mål T-17/95, Alexopoulou mot kommissionen (REGP 1995, s. IA-227, s. II-683).

17 — Miljöbyrån hänvisar i det avseendet till förstainstansrättens beslut av den 13 december i mål T-128/96, Lebedef mot kommissionen (REG 1996, II-1679), punkterna 19—21.

intresse av en ogiltigförklaring av det första ifrågasatta beslutet, var *obiter dicta*. Detta bekräftas av domens formulering ("En outre et en tout état de cause") och av det faktum att förstainstansrätten fann att talan var ogrundad, inte att den skulle avvisas. Det är därför inte nödvändigt för domstolen att pröva huruvida förstainstansrättens uppfattning om rättsligt intresse är juridiskt korrekt.

nens skrivelse av den 22 september 1999, i vilken den uttryckte tveksamhet om rättsenligheten och lämpligheten av uttagningsprov EEA/T/99/1, inte utgjorde en "överenskommelse mellan institutionerna" och att den inte framtog tillsättningsmyndigheten dess befogenhet att göra en skönsmässig bedömning enligt artikel 27 första stycket i tjänsteföreskrifterna.

27. Emellertid anser jag att den överklagade domen bygger på en onödigt strikt tolkning av begreppet rättsligt intresse. Det faktum att klaganden inte *nödvändigtvis* hade blivit anställd i lönegrad A 4 om han hade lyckats i det inställda uttagningsprovet innebär inte enligt min mening att han inte hade ett rättsligt intresse av en ogiltigförklaring av detta inställande. Det framgår av uppgifter i målet beträffande klagandens kvalifikationer och yrkeserfarenhet, och av miljöbyråns särskilda behov, att han skulle haft stora möjligheter att bli anställd i lönegrad A 4. Mot bakgrund av dessa omständigheter skulle det enligt min mening vara opassande att vägra klaganden möjligheten att föra talan vid förstainstansrätten med motiveringen att denne saknar intresse.

— I sak

29. Klaganden gör gällande att även om tillsättningsmyndigheten har en vid befogenhet att avgöra huruvida ett uttagningsförfarande skall genomföras, måste denna befogenhet utövas i institutionens intresse. Emellertid hävdar klaganden, med hänvisning till Jiménez-Beltráns skrivelse av den 27 september 1999,¹⁸ att det första ifrågasatta beslutet meddelades enbart i syfte att handla i enlighet med kommissionens uttalade hot att "renoncer définitivement pour l'avenir à l'utilisation des transferts au profit de l'[AEE]". Tillsättningsmyndigheten utövade därför ingen skönsmässig befogenhet och handlade inte heller i institutionens intresse, vilket krävs enligt artikel 27 första stycket i tjänsteföreskrifterna. Vidare framhåller klaganden att det inte kan göras gällande att uttagningsprovet organiserades i enda syfte att tillsätta honom på den tjänst som förklarades ledig, eftersom alla gemenskapstjänstemän som uppfyllde kraven i meddelandet om uttagningsprovet kunde ansöka om att få delta i det planerade uttagningsprovet.

28. Klaganden hävdar att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anse att kommissio-

30. Miljöbyrån bestrider dessa argument.

¹⁸ — Citerad ovan i punkt 11.

31. Den gör för det första gällande att klagandens talan inte kan tas upp till prövning, eftersom den gäller fastställande av sakomständigheter, eller bedömning av sakomständigheter, som redovisades i den överklagade domen. Frågan huruvida tveksamheterna om det planerade uttagningsprovet, som kommissionen uttryckte i sin skrivelse av den 22 september 1999, framtog tillsättningsmyndigheten dess befogenhet att göra en skönmässig bedömning utgör enligt miljöbyrån inte en rättsfråga som kan prövas av domstolen enligt artikel 225 EG och artikel 51 i stadgan.

32. Enligt miljöbyrån är klagandens yrkande även ogrundat. Den påpekar att förstainstansrätten ansåg att miljöbyrån beslutade att ställa in uttagningsprov EEA/T/99/1 eftersom det organiserats i strid mot fast rättspraxis,¹⁹ med enda syfte att rätta till en viss tjänstemans avvikande administrativa ställning och att tillsätta denne på den tjänst som förklarats ledig. Under dessa omständigheter kan det uppenbarligen inte ha legat i institutionens intresse att genomföra uttagningsprovet och miljöbyrån hade alltså rätt att ställa in det.

33. Jag håller med miljöbyrån om att klagandens yrkande inte kan tas upp till prövning.

19 — Miljöbyrån hänvisar till domstolens dom av den 29 september 1976 i mål 105/75, Giuffrida mot rådet (REG 1976, s. 1395), och domen av den 23 oktober 1986 i mål 142/85, Schweiering mot revisionsrätten (REG 1986, s. 3177). Den senare citeras även i punkt 23 i den överklagade domen.

34. Det framgår av den överklagade domen att förstainstansrätten ansåg att miljöbyrån ställde in uttagningsprov EEA/T/99/1 eftersom den var tveksam till om den var rättsenlig mot bakgrund av förstainstansrättens rättspraxis om uttagningsprov, som främst är avsedda för att anställa en viss sökande för en ledig tjänst. Denna del av den överklagade domen är enligt min mening en fråga om fastställande av sakomständigheter som inte kan prövas av domstolen, vilket är en uppfattning som överensstämmer med motiveringen i det beslut som miljöbyråns tillsättningsmyndighet meddelade när den ogillade klagandens klagomål enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna.²⁰

35. Jag föreslår därför att klagandens första yrkande skall avvisas med hänvisning till att det inte kan tas upp till prövning.

Det andra ifrågasatta beslutet

36. Enligt klaganden gjorde förstainstansrätten sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att fastslå att det andra ifrågasatta beslutet var rättsenligt till den del det däri anges att klaganden tillhörde lönegrad A 5, löneklass 3, med verkan från den 1 november 1999. Han har i huvudsak åberopat två argument till stöd för denna uppfattning.

20 — Beslut som delgavs klaganden i en skrivelse av den 8 mars 2000.

37. För det första gör klaganden gällande att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att fastslå att befordran av en tjänsteman enligt artikel 8 tredje stycket i tjänsteföreskrifterna är möjlig endast då överflyttning av tjänstemannen *med nödvändighet* medför anställning av denne i en högre lönegrad och att detta villkor inte var uppfyllt i klagandens fall. Enligt dennes uppfattning skall det andra ifrågasatta beslutet inte anses som ett beslut att överflytta honom från kommissionen till en ledig tjänst i kategori A 5/A 4 vid miljöbyrån, utan som ett beslut att tillsätta honom på den tjänst vid miljöbyrån som han innehade som tillfälligt anställd i lönegrad A 4. I detta sammanhang erinrar han att det var i denna egenskap som tillfälligt anställd vid miljöbyrån i lönegrad A 4 som han ansökte om överflyttning, och han gör gällande att det följer av principen om berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen att en tjänsteman som överflyttas (på egen begäran) måste tillsättas på den tjänst och i den lönegrad som han hade *vid den institution som han var överflyttad till* som tillfälligt anställd. Enligt klaganden har denna tolkning stöd av ordalydelsen av artikel 8 tredje stycket, i vilken det talas om "fast anställning" av tjänstemän som överflyttas på egen begäran.

38. För det andra vidhåller klaganden att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att (indirekt) ogilla hans argument med påstående om att artikel 8 andra stycket i tjänsteföreskrifterna hade överträtts. Enligt honom följer det av denna bestämmelse, i vilken det sägs att en tjänsteman som överflyttats

skall anses ha tjänstgjort under hela sin gemenskapskarriär vid den institution till vilken han överflyttats, att miljöbyråns tillsättningsmyndighet var skyldig att ta reda på, när den meddelade beslutet att överflytta honom, huruvida hans karriär hade "återskapats" på ett korrekt sätt och i detta sammanhang överväga möjligheten att befordra honom. I detta sammanhang hänvisar han till en skrivelse av den 26 april 1999 i vilken den verkställande direktören för miljöbyrån uppmanade klaganden att ansöka om överflyttning och angav att "your present category and grade A/4 would be confirmed and your years of service with the European Environment Agency recognised". Genom att underlåta att undersöka huruvida miljöbyrån faktiskt hade återskapat hans karriär på ett korrekt sätt (och övervägt möjligheten till befordran) och genom att underlåta att kommentera hans argument för detta, gjorde förstainstansrätten sig skyldig till felaktig rättstillämpning och gav inte en tillfredsställande motivering för sitt beslut.

39. Miljöbyrån bestrider båda dessa argument.

40. Den hävdar först och främst att den tjänst och lönegrad som en överflyttad tjänsteman innehar saknar relevans vid tillämpning av artikel 8 i tjänsteföreskrifterna. Detta lagrum innefattar inte en rätt för en tjänsteman att tillsättas på den tjänst och i den lönegrad som denne innehar som överflyttad tillfälligt anställd. Tvärtom framgår det av ordalydelsen av artikel 8 tredje stycket, i vilken det talas om "den

lönegrad som [den överflyttade] tjänstemannen hade vid den ordinarie institutionen”, att en tjänsteman som överflyttas normalt behåller den lönegrad som han hade vid tiden för överflyttningen vid den institution från vilken han överflyttas. Den möjlighet att anställas i en högre lönegrad som det talas om i artikel 8 tredje stycket kan endast komma i fråga, som förstainstansrätten fastslog i den överklagade domen, genom att avvika från normalfallet då beslutet om överflyttning med nödvändighet innebär i en högre lönegrad än den som tjänstemannen hade vid den institution från vilken han överflyttades. När detta inträffar måste överflyttningen betraktas som en befordran och därför är, enligt artikel 8, villkoren i artikel 45 i tjänsteföreskrifterna tillämpliga på den.²¹

41. Emellertid ansökte klaganden om överflyttning från en tjänst vid kommissionen som tjänsteman i lönegrad A 5 till en tjänst i grad A 5/A 4 vid miljöbyrån, och överflyttningen medförde alltså inte att han behövde anställas i en högre lönegrad. Förstainstansrätten gjorde sig därför skyldig till felaktig rättstillämpning när den avvisade hans påstående att han hade en rätt att tillsättas på tjänsten vid miljöbyrån som han innehade som tillfälligt anställd i lönegrad A 4.

42. Miljöbyrån motsätter sig även klagandens argument, som grundar sig på artikel 8

andra stycket i tjänsteföreskrifterna, att förstainstansrätten borde ha kontrollerat huruvida miljöbyråns tillsättningsmyndighet undersökt möjligheten till befordran i samband med överflyttningen. Även om det följer av denna bestämmelse att miljöbyråns tillsättningsmyndighet måste betrakta hela klagandens karriär inom gemenskapen som om den hade utförts vid miljöbyrån under de befodringsförfaranden som skulle hållas under de år som följde efter överflyttningen, medför den bestämmelsen inte en skyldighet för tillsättningsmyndigheten att vid tiden för överflyttningen utföra en särskild undersökning av klagandens särskilda situation med avsikt att befordra honom. När det gäller klaganden har miljöbyrån följt de skyldigheter som åligger den enligt artikel 8 andra stycket eftersom den betraktade klagandens situation under befodringsförfarandet för år 2000 och satte upp dennes namn på listan över tjänstemän som uppfyllde villkoren för befordran.

43. Enligt miljöbyrån gjorde inte förstainstansrätten sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den avvisade klagandens påstående att miljöbyrån borde ha undersökt möjligheten att befordra honom, och bemötte klagandens argument på ett tillfredsställande sätt.

21 — Miljöbyrån påpekar även att det i tjänsteföreskrifterna enligt fast rättspraxis inte medges en automatisk rätt till befordran ens för tjänstemän som uppfyller samtliga villkor för befordran, se exempelvis domen av den 9 februari i mål T-3/92, Latham mot kommissionen (REGP 1994, s. II-83), punkt 50.

44. Även om jag inte till fullo håller med om den tolkning av artikel 8 tredje stycket i tjänsteföreskrifterna som förstainstansrätten gjorde, och som miljöbyrån stödjer i

överklagandet, skulle den något annorlunda hållning som jag förespråkar inte ha medfört ett annorlunda avgörande i den överklagade domen.

enlighet med bestämmelserna för befordran.

45. Artikel 8 tredje stycket omfattar det fall då en överflyttning innebär ("involves", "emporte", "umfaßt", "gepaard gaat met", "comporta", "implicase", "medfører") fast anställning i en högre lönegrad. Som klaganden framhållit verkar denna fras inte vara begränsad till situationer som "nödvändigtvis" medför fast anställning i en högre lönegrad. Det tredje styckets ordalydelse måste emellertid tolkas inom ramen för artikel 8 som helhet med hänsyn taget till tjänsteföreskrifternas systematik.

47. Befordran av gemenskapstjänstemän sker inom ramen för ett sedvanligt befordringsförfarande i enlighet med detaljerade bestämmelser i tjänsteföreskrifterna som syftar till att garantera att alla sökande behandlas lika genom en jämförelse av deras meriter. Bestämmelser som föreskriver befordran av tjänstemän utanför dessa förfaranden måste tolkas restriktivt.

46. Det framgår av framför allt artikel 8 andra stycket att överflyttningssystemet bygger på kontinuitetsprincipen i en gemenskapstjänstemans karriär. Å ena sidan får inte en överflyttad tjänstemans rättigheter påverkas negativt. Tjänstemannen skall anses ha tillbringat hela sin karriär inom gemenskapen vid den institution till vilken han överflyttats. Å andra sidan medför en överflyttning normalt inte att den berörde tjänstemannen uppgraderas. En överflyttad tjänsteman stannar i den lönegrad som han tillhörde vid tiden för överflyttningen vid den institution från vilken han överflyttades (den ordinarie institutionen). Anställning i en högre lönegrad utgör undantagsfall och måste ske i

48. Artikel 8 i tjänsteföreskrifterna kan därför enligt min mening inte tolkas på ett sådant sätt att det krävs att en tjänsteman befordras då denne överflyttas, eller ens att det krävs att denne beaktas för befordran utanför ramen för de sedvanliga förfaranden som föreskrivs i framför allt artikel 45. I det andra stycket i artikel 8 garanteras att tjänstemannen inte får någon nackdel i befordringshänseende vid tidpunkten för dennes överflyttning, medan tredje stycket endast tillåter att denne befordras, i undantagsfall, under dessa omständigheter, antingen till följd av konstaterad administrativ nödvändighet eller av någon annan därtill knuten anledning, exempelvis med organi-

sationen av den aktuella institutionen, förutsatt att villkoren i artikel 45 är uppfyllda.

49. Denna tolkning av artikel 8 i tjänsteföreskrifterna, som verkar överensstämma med gemenskapsinstitutionernas praxis, har dessutom stöd i överväganden om likabehandling. Om tjänstemän som överflyttas efter en period av tillfällig anställning gavs antingen rätt till anställning i den lönegrad de hade som tillfälligt anställda eller en rätt till en undersökning av deras särskilda omständigheter i avsikt att befordras, skulle dessa tjänstemän få en fördel jämfört med tjänstemän som, i stället för att ansöka om överflyttning, väljer att stanna inom den gemenskapsinstitution till vilken de ursprungligen rekryterades. Det framgår inte av tjänsteföreskrifterna att en sådan åtskillnad avsågs och den framstår i vilket fall som helst som oberättigad.

50. Slutligen kan jag inte godta klagandens påstående att förstainstansrätten inte beaktade hans argument som byggde på artikel 8 andra stycket i tjänsteföreskrifterna och att den överklagade domen inte är motiverad på ett tillfredsställande sätt.

51. Även om förstainstansrätten inte uttryckligen uttalade sig om tolkningen av

artikel 8 andra stycket i tjänsteföreskrifterna, beaktade den uppenbart klagandens grundläggande påstående om att tillsättningsmyndigheten är skyldig att "återskapa" en överflyttad tjänstemans karriär och måste i samband därmed undersöka möjligheten av att befordra denne. Efter att ha fastslagit, i punkt 42 i den överklagade domen, att det inte fanns något stöd för detta påstående i artikel 8 tredje stycket i tjänsteföreskrifterna, kom förstainstansrätten till den allmänna slutsatsen att "le transfert du requérant n'a pas entraîné l'obligation, pour l'AEE, d'examiner la possibilité de le promouvoir dans les conditions prévues aux article 8 et 45 du statut".²² Enligt min uppfattning ger denna avslutande mening indirekt och på ett tydligt sätt uttryck för förstainstansrättens uppfattning att ordalydelsen av och systematiken i artikel 8 i tjänsteföreskrifterna som helhet (inklusive andra stycket) inte gav stöd för klagandens grundläggande påstående.

52. Jag anser således att klagandens andra yrkande är oggrundat och skall ogillas.

22 — Punkt 43 i den överklagade domen.

Förslag till avgörande

53. Följaktligen föreslår jag att domstolen

- 1) ogillar talan,
- 2) förpliktar klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.